land; -MÁLL, a. smooth-spoken; -MÆLGI, f., -MÆLI, n. smooth language; -ORÐR, a. = -máll.

SLÉTTR, a. plain, flat, even, smooth; s. völlr, level field; s. sjór, smooth sea; segja sínar farar eigi sléttar, to tell of one's journey not having been smooth, to report a failure; neut., slétt, as adv. straight, quite (gengu þeir slétt út af borðunum); smoothly, well (tala slétt); eigi mundi ferðin takast slétt, the journey would not go smoothly.

SLÉTT-YRÐI, n. pl. = slétt-mæli.

SLIT, n. (1) tearing (rif ok s.); (2) tear and wear; kápa komin at sliti, a worn-out cloak; (3) rupture, breach (sifja-slit, frið-slit).

SLITNA (AĐ), v. (1) to break, snap, of a cord, rope, string (festr mun s.); (2) to end, break up (þú vilt, at okkarr kaupmáli slitni).

SLITRI, SLITTI, n. rags, tatters.

SLÍÐR, a. fierce, cruel, fearful (hefndir slíðrar ok sárar).

slíðr, n. pl. = slíðrar.

SLÍÐRA (AÐ), v. to sheathe, put in the scabbard (s. kníf, sverð).

SLÍÐRAR or SLÍÐRIR, f. pl. sheath, scabbard (stinga sverð í s.; draga, bregða sverði ór slíðrum).

SLÍÐR-BEITR, a. sharp as a a razor; -FENGLIGR, a. dire, fearful (senna -lig).

SLÍKR, a. (1) such; s. maðr, such a man; s. sem (or er), such as; s. svá, such like, similar (slíkir svá menn); annarr s., another of the same kind; (2) this, that (þér skulut slíku ráða); (3) neut., slíkt, as adv. in such wise, so; slíkt er þér líkar, as it pleases thee; slíkan, similarly, in a like manner (hygg ek, at slíkan mun hafa farit um annat).

SLÍM, n. slime (þegar eptir þat heit dró af slímit auganu).

SLÍPARI, m. whetter, sharpener.

SLÍTA (SLÍT; SLEIT, SLITUM; SLITINN), v. (1) to snap, break, a string, cord, rope Æsirnir sýndu honum silkibandit ok báðu hann s.); s. í sundr, to break asunder (s. í sundr svá mjótt band); (2) to tear, pull; Loki sleit upp mistiltein, L. pulled up the mistletoe; slíta ná, hræ, to tear a corpse; s. e-n af sér, to throw one off (S. vildi s. hann af sér); sleit hann undan veðr, the gale drove him out of his course; (3) fig. to break, break off, with acc.; s. bing, to break off, dissolve a meeting; with dat. (s. þingi, flokki, veizlunni); áðr þinginu sé slitit, before the meeting be dissolved; (4) to rend, tear (brynja hans var slitin til únýts); klæði sundr slitin, torn asunder; (5) to wear-out; hann mun eigi mörgum skyrtunum s., he will not wear out many shirts, not live long; slitnir skór, worn-out shoes; (6) s. ór e-u, to decide, settle (hann kvað lögmann ór þessu s. skyldu); (7) impers. to be torn away (sleit af honum mann á báti); with dat., slítr bar tali beirra, there the talk ended; sleit Fróða frið fjánda á milli, Frodi's peace was broken between the foes; borgir ok kastalar ok þorp, svá at hvergi slítr, in an unbroken line; þar til er ór slítr með þeim, till it comes to an end; (8) refl., slitast, to tear oneself loose (s. ór höndum e-m).

SLJÓFA (AÐ), v. to make blunt; refl., sljófast, to grow blunt or dull (sýn, minni sljófast).

SLJÓFGAST (AÐ), v. refl. = sljófast.

SLJÓ-LEIKR, m. dullness; -LIGA, adv. slowly, dully (reiða sljóliga sverðin); -LIGR, a. slow, dull, feeble.

SLJÓR (SLJÓ, SLJÓTT), a. (1) blunt (sljó

